שהשור בסקילה בעלים משלמין כופר

ושלשים של עבד (ב"ק דף מגי) ודלח

כר"ה דמחייב ע"פ עד החד וע"פ

הבעלים בפרק ארבעה וחמשה (שם

התם דסברי דאפי' ר' עקיבא דריש

חבלות אי כמי תנא ושייר הני ושייר

הוא ובעי נמי ג' מומחין וללישנא קמא

ליה דהוי מכלל חבלות אי נמי התנא

לא איירי אלא בממון הניתן מיד ליד:

עין משפם נר מצוח

ב דמיי שם כלכב ג: לבל ממונות בשלשה • חחר ששנה דה מיי׳ שם סלכם ד:

דינים בתלחא בבי משמיענו הו מיי שם סלכם ו: בכמה דנין אותם *הא דלא תנא כופר ציל והא רימ ושלשים של עבד כדתנן שחר קנסות וו מיי׳ שם הלכה : י"מ משום דשור מיתתו בכ"ג ובזמן ופיד מכנכות קידות ה"מ משום דשור מיתתו בכ"ג ובזמן

ז ח מיי׳ פיג מהלכות מעשה הקרבנות הל' י ופ"ד מהל' סנהדרין סלכה ג' סמג עשין לד והוי החי וסי׳ קפג : מה:) ואין נראה דהא איכא אמוראי חם מייי פים מסלכות

סנהדרין הלכה ה: חם כופר לרבות שלא בכוונה ונראה מי מיי פיד מהלכות יבום סל' כ סמג עשין לר"ת דכופר ול' של עבד הוי בכלל נג טושים קסט סעיף א : נמי יניאת עבד בראשי אברים דקנסא ו ב מייי פים מהלכות

מעשר שני הלכה ו לא חשיב הא שייר דאיכ'למימר דפשיטא יא ל מיי׳ פיד מהלכות מעשר שני הלכה ו: יב מנסע מיי׳ פיה מהלי ערכין הלי ב:

*הסמיכת זקנים *ועריפת עגלה ע" מוספות לקמן ידי

מגילה כג: דיה עשרה]

יד ש מייי שם כלכה ח. מות מיי פ"ד מהלי נכוים סלכה ד: סנהדרין הלכה ג:

ין ב מייי שם ופים שם כלכה ג:

רבינו חננאל דיני מכונות בשלשה גוילות בענין השוסרין נ' אלהים והן מימחין.

וחין

ביני ממונום כשלשה. בגמ' ילפיכן להן : גזילום · כופר בפקדון דמששלה בו יד הוי גזלן וכן החוטף מיד הכירו הוי גזלן כגון ויבזול את א מיי פיה מהלמות החנית מיד המלרי (שמואל ב כג) אבל לוה ולא שילם לא מיקרי גזלן דמלוה להולאה ניתנה : ו**חבלות** · החובל בחבירו חייב בחמשה שילם לא מיקרי גזלן דמלוה להולאה ניתנה : וחבלות · החובל בחבירו חייב בחמשה דברים כדאמריכן בבבא קמא (דף פד-) ואיש כי יתן מום בעמיתו וגו' כן יעשה לו בממון ובגמ' פריך הייט דיני ממוטת: נוק ידשור המועד או אדם שהזיקו ובגמ' פריך היינו חבלות: משלומי כפל · דגניבה שנמלא בידו דכתיב (שמות כב) אם המלא תמלא בידו וגו': ומשלומי ארבעה בבב מיי שם פלי מ: והמשה - דעור או שה שטבחו או תורה אור

ממונות "בשלשה יגזילות וחבלות בשלשה נזק וחצי נזק תשלומי כפל ותשלומי ארבעה והמשה בשלשה יהאונס והמפתה והמוציא שם רע בשלשה דברי ר"מ והכמים אומרים ימוציא שם רע בעשרים ושלשה מפני שיש בו דיני נפשות *"מכות בשלשה משום רבי ישמעאל אמרו בעשרים ושלשה יעיבור החדש בשלשה עיבור השנה בשלשה דברי ר"מ רבן שמעון בן גמליאל אומר יבשלשה מתחילין ובחמשה נושאין ונותנין

וגומרין בשבעה ואם גמרו בג' מעוברת: בשלשה דברי ר' *שמעון ר' יהודה אומר °בחמשה <u>*'החליצה והמיאונין י</u>נמת קה: קוני בשלשה *כנטע רבעי לומעשר שני שאין רמיו ידועין בשלשה "ההקרשות (פי מוספות לקמן בשלשה *כנטע רבעי לומעשר שני שאין המיו ידועין בשלשה 'הערכין המשלמלים בשלשה 'ר' יהודה אומר אחד מהן כהן *פות בעשרים (פיי פוספות פרכין יפו בהן היוני נפשות בעשרים (פיי פוספות פרכין יפו

אם בא לחללו על המעות וכן מעשר ויקואן שלשה בהרובע והנרבע בעשרים ושלשה שנאמר "והרגת את האשה ואת הבהמה ואומר ואת הבהמה תהרוגו שור הנסקל בעשרים ושלשה ינ פגפר מיייפיס והרקיבו שאין להס שער בשוק: שמוח שנאמר °השור יסקל וגם בעליו יומת *כמיתת בעלים כך מיתת השור יה ארי הדוב והנמר והברדלם והנחש מיתתן בעשרים ושלשה *רבי לפנן פו: אליעזר אומר כל הקודם להורגן זכה רבי עקיבא אומר מיתתן בעשרים ושלשה: *אין שרנין לא את השבט ולא את נביא השקר ולא את כהן ניקמו יפּּן וגו' (ויקרה כו): והקרקעות של נקעוכיגדול אלא על פי בית דין של שבעים ואחד *ואין מוציאין *למלחמת [כה דול קחשי נמי זקן העיר (* ביוסיפין אלא על פי בית דין של שבעים ואחד אין "מוסיפין ")על העיר ועל העזרות אלא על פי בית דין של שבעים ואחד אין עושין סנהדריות פיי מוספות סונס ז: לשבטים אלא על פי בית דין של שבעים ואחר *אין עושין עיר הנדחת אלא על פי בית דין של שבעים ואחר האין עושין עיר הנדחת בספר ולא שבעים של אבל עושין אחת או שתים **סנהדרין גדולה היתה של שבעים

ואחד וקטנה של עשרים ושלשה כנין לגדולה שהיא של שבעים ואחד שור שרבע השה על גביהן ר' יהודה אומר "אספה לי שבעים איש מוקני ישראל ומשה על גביהן ר' יהודה אומר שו א מייי פיל מסלכי לחים נידונית הבחמה ליסקל: ככ"ג ים להשבעים יומנין לקטנה שהיא של עשרים ושלשה שנאמר "ושפטו העדה והצילו העדה עדה שופטת ועדה מצלת הרי כאן עשרים ומנין לעדה שהיא *וסרגם את האשה ואת הבהמה שנ שברה שנאמר "עד מתי לעדה הרעה הואת יצאו יהושע וכלב ומנין להביא יח ג מיי שם פיא בהמה הייט רובע ואיתקום בהמה שמות עוד שלשה ממשמע שנאמר °לא תהיה אחרי רבים, לרעות שומע אני לאשה מה אשה בכ"ג אף בהמה בכ"ג: כנ שאהיה עמהם למובה אם כן למה נאמר אחרי רבים להמות לא בהמייתך למובה המייתך לרעה המייתך למובה על פי אחד יהמייתך לרעה על פי שנים (עיי תוספות שכועות עוי דיה שחין וכו׳ ותוספות זכחים לג. דיה וליענד]

בחיוב מיחת בית דין דבעי טשרים ושלשה כך מיתת השור דהאי בעליו יומת קרא יתירא להך דרשה ולא דנתחייב קטלא כדמפרש טעמא בגמי [שיין פויש] (שם) : הואב והארי כו׳ שהמיתו אדם ונידונין בסקילה כשור דאמרינן בב"ק אחד שור ואחד כו׳ בשור שנגח את הפרה (דף נד:*): ברדלם · *חיה [שי סיפג ברשי לקמן היא : ואין דנין לא אם השבע · *רובו של שבע שעבדו ע"ז במזיד : נכיא השקר · בחנק בגמ' (דף עז.) בעי מנלן דבעי שבעים ואחד : במלחמת מין במזיד במזיד במזיד במנק השקר · סרשום - כל מלחמה קרי רשות לבד ממלחמת יהושע שהיתה לכבוש את ארץ ישראל: על העיר - ירושלים: סנהדריום - שהיו מושיבים סנהדרי קטנה של כ"ג בכל עיר ועיר כדכתיב (דברים עז) תחן לך בכל שעריך וצריכין בית דין הגדול שבלשכת הגזית לצאת ולהושיבם וכו' יליף בגמ' (דף פיז:): בספר - כרך המבדיל בין ישראל לנכרים ובלע"ז מרק"א ובגמרא (שם) מפרש מעמא: עדם שופטם - עשרה מחייבין : ועדם מללם -משרה מזכין אשמעינן קרא דלריך משרים שאם יחלקו יהיו משרה מחייבין ועשרה מזכין: לעדה הרשה - במרגלים כחיב: לרשום אם הרוב מחייבין לא חלך אחריהם להרוג: שומע אני - דלטובה לזכות הלך אחריהן שאפי' מישוט המזכים ורבים המחייבין כתיב לא מהיה אחרי רבים לרשות אם כן למה נאמר אחרי רבים להטות משום זכות לא אינטריך ליה אלא אפילו לחייב הלך אחריהן : לא כספייסך - [ר' אבתי] אחרי רבים לזכות אני אומר לך לנטות אחרי רבים לחובה אלא לזכות על פי אחד אפילו אין יתירין מזכין על המחייבין אלא אחד זכה הבי אבל לחובה עד שיהו מחייבין עודפין על המזכין שנים והכי קאמר לא תהיה אחרי רבים לרעות על פי אחד אבל אחרי רבים בשנים והבאת הן שצריכין ג' אפי׳ לרעות הלכך על כרחך כ"ב בעינן דבליר מעשרה מזכין ליכא למימר דהא כתיב והלילו העדה ותו לא משכחת חובה בליר מי"ב: מוסחין כרכתיב בעסק

מכרו : האונם ומפחה - נערה בתולה חמשים כסף: "מולים שם רע - לח מלאתי לבתך בתולים וגו' וענשו אותו מאה כסףוגו' (דברים כב):דיני נפשום. דאם אמת היה שזינתה תחתיו היא היל כדלקתן בסקילה ודיני נפשות בעיכן כ"ג (*לקמן בפירקין) (דף טוי): מכות · מלקות ארבעים טעמא דר' ישמעאל ורבנן מפרש בגמרא (דף יי) מקראי: שיבור החדש. בגמרת מפרש: פיבור השנה. שהיו ב"ד יושבין ורואין אם לריכין לעבר מפני האביב והתקופה כדהמרינן בגמרה מילתיה דר' שמעון מיפרשה בגמרה בברייתה (דף י:): סמיכת זקנים - על רחש פר העלם י מלילה כשלשה : הלילה כשלשה י ביבמות יליף לה בפרק מצות חליצה (דף קהי): מיאונין · יתומה קטנה שהשיחוה אמה ואחיה לדעתה יולאה בלא גט במיאון כל זמן שלא גדלה תחתיו ובשלשה בעינן דכל דתקון רבנן יבמום קה:] כעין דחורייתה תקון ומיחונין דרבנן דמדאורייתה אפילו מיאון לה בעיה דאין קדושי הטנה כלום אלא אם כן קדשה אביה דכתיב (דברים כב) את מגילה כנ: בתי נתתי לחים הזה: נפש רבשי

שני :שמין דמיהן ידוטין. כגון פירות שם שו: וכסקדשות - הבח לפדותן לריך שלשה כח לשומן: סערכין המשלשלין - בגמרא

מפרש (דף יד:): אחד מהם כהן -דכתיב כהן בפרשה כערכך הכהן סוטם מה.] הקדם לריך ט' והעשירי כהן לשומן אם בא לפדותן בגמ' (דף פוי) מפרש [ממורם מי] ויליף להו מקראי: ואדם · הבא לפדות עלמו מיד הקדש לריך עשרה לשומו

ובגמרא (שם) פריך אדם מי קדים : דיני נפשום - בעשרים ושלשה לקמן יליף לה במתני : הרובע והנרבע .

כאדם הרובע דאיתקוש להדדי

כתיב: שור הנסקל - שנגח חדם ומת: כמיסם בפלים. חם היה נידון

יבורו רש"י מיניה שם רע

'סר'ת כתב